

تطبیق و تحلیل دو مؤلفهٔ رمانتیسم در شعر شیرکو بی‌کس و سید علی صالحی

۱. عباس باقی‌نژاد*، ۲. سید اسلام دعاگو**

۱. استادیار زبان و ادبیات فارسی، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران
۲. دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ارومیه، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۱۱/۲۳؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۱/۲۷)

چکیده

سید علی صالحی، شاعر معاصر فارسی و شاعر کردستانی، شیرکو بی‌کس، دو تن از شاعران صاحب‌سبک و مشهور در شعر فارسی و کردی هستند. شعرهای این دو شاعر را از بسیاری جهات می‌توان با هم مقایسه کرد که گرایش به رمانتیسم با دو رویکرد متفاوت و گاه یکسان، یکی از این جهات است. صالحی و بی‌کس، با عواطف، اندیشه‌ها و زبان خاص خود، ذهنیت و بیان عاشقانه‌ای دارند و جنبه‌ها و تأثیرات رمانتیسم در شعر ایشان به‌وضوح پیداست. دو مؤلفهٔ رمانتیسیسم، یعنی «طبیعت‌گرایی» و «نوستالژی کودکی»، بازتاب روشنی در شعر آن‌ها دارد و تأثیر عمیقی بر کیفیت اشعار زیبایی‌شناختی آنان دارد که اشکال و ابعاد آن‌ها در این گفتار تحلیل و بررسی شده‌است. در این مقاله، ماهیت مظاهر و پدیده‌های طبیعت از نظر تخیل، معنای شعر و زبان شعری دو شاعر نامبرده بررسی شده‌است و عمدتاً به گونهٔ تأسّف از بازگشت به کودکی، بیزاری از بزرگسالی، یادآوری خاطرات و تجربیات کودکی، مطالعه، تحلیل و سازگاری شده‌است.

کلیدواژه‌ها: سید علی صالحی، شیرکو بی‌کس، رمانتیسیسم، نوستالژی کودکی، طبیعت‌گرایی.

* E-mail: a.baghenejad@gmail.com (نویسندهٔ مسئول)

** E-mail: eslam_doago2004@yahoo.com